

kede sig derfor til at gøre Lovens Kap. III gældende for de paagældende Virksomheder, for saa vidt de benyttede Maskiner af den i Lovens § 11 omhandlede Art. De fremhævede Betragtninger kan imidlertid ikke paaberaabes til Fordel for saadanne Mejerivirksomheder, der driver anden Fabrikationsvirksomhed ved Siden af egentlig Mejeridrift, saasom Fabrikation af Eksportfløde og Iscream, idet saadan Fabrikationsvirksomhed ikke behøver at ske i gode, sunde og luftige Lokaler, og Arbejdstiden er betydelig længere. Det er under Sagen oplyst, at Arbejdstiden i Mejeriet „Vesterbro“ ved Fabrikationen af Eksportfløde og Iscream var fra Kl. 5 $\frac{1}{2}$ Morgen til 5 Eftermiddag. Af Skrivelse af 1. April 1927 fra sagsøgte til Arbejdsraadet fremgaar, at der ved en Inspektion den 15. Juni 1926 var beskæftiget ved Fabrikationen af Eksportfløde og Iscream henholdsvis 2 Mand og 7 Kvinder og 1 Mand og 3 Kvinder, og det var oplyst, at de ved Fabrikationen af Iscream beskæftigede Personers Antal i Sæsonens ca. 4 Maaneder mindst havde været 1 $\frac{1}{2}$ Gang saa stort som fundet ved Inspektionen. Sagsøgte gør herefter gældende, at Bestemmelsen i Lovens § 1 i Mejerivirksomheder, selv om man vilde kalde Produkter som Eksportfløde og Iscream for Mejeriprodukter, ikke — direkte eller analogisk — kan komme til Anvendelse paa Mejerivirksomheder, der tilvirker de nævnte Produkter, idet de Hensyn, der har bevirket, at man har givet egentlige Mejerivirksomheder en Undtagelsesstilling, ikke kan paaberaabes til Fordel for Mejerivirksomheder, der beskæftiger sig med saadan Produktion. Selvstændige Virksomheder, der beskæftiger sig med Produktion af Tørmælk, kondenseret Mælk, Eksportfløde og Iscream, er i adskillige Tilfælde blevet inddraget under Fabrikloven i dens Helhed, uden at der fra de paagældende Virksomheders Side er blevet rejst nogen Indsigelse herimod. Produktionen kan imidlertid ikke blive Mejerivirksomhed, fordi den henlægges til et Mejeri. Der kunde vel principielt intet være til Hinder for, at Produktionen af den heromhandlede Art paa Mejerier særskilt blev inddraget under Fabrikloven, saafremt den dreves i egne Lokaler og med eget Personale, men en saadan Ordning kan ikke træffes, naar som i det i Sagen omhandlede Tilfælde Produktionen sker i det væsentlige i de samme Lokaler som den egentlige Mejerivirksomhed med delvis fælles Maskiner og delvis samme Arbejdsstab.

Under de saaledes foreliggende Forhold findes der at maatte gives sagsøgte Medhold i, at han har haft Hjemmel til at betragte den af Sagsøgerne drevne Virksomhed som en samlet fabrikmæssig drevnen Bedrift og at henhøre Mejeriet til de i Fabrikloven af 29. April 1913 omhandlede Arbejdssteder, for hvilke samtlige denne Lovs Bestemmelser er gældende. Som Følge heraf vil den af sagsøgte nedlagte Frifindelsespaastand være at tage til Følge. Sagsøgerne ville have at betale i Salær til den kst. Kammeradvokat, der har givet Møde under Sagen for sagsøgte, 150 Kr.

Thi kendes for Ret:

Sagsøgte, Direktøren for Arbejds- og Fabriktilsynet, bør for Tiltale af Sagsøgerne, Andelsmejeriet „Vesterbro“, Aarhus, i denne Sag fri at være.

I Salær til den kst. Kammeradvokat betaler Sagsøgerne 150 Kr., hvilket Beløb vil være at udrede inden 15 Dage fra denne Doms Afsigelse at regne under Adfærd efter Loven.

Udskriftens Rigtighed bekræftes.

Østre Landsrets Kontor, den 22. November 1927.

Jensen.

Oldenburg.